

„A magammal szembeni elvárás pár óra leforgása alatt átalakult”

Nyár elején Jánosi Kristóf, a Zalaerdő Zrt. Lenti Erdészetének Szilvagy és Nova határában található Feketeárok kerület kerületvezető erdésze lett az első helyezett az Országos Erdészeti Egyesület által szervezett „Év erdésze” verseny országos döntőjén. A verseny apropóján beszélgettünk.

„Az első nap azt éreztem, hogy az egyik feladatot nagyon elrontottam, a B típusú kárbejelentőlap kitöltését” – bocsátotta előre Kristóf. Hozzátette: kollégáitól rengeteg olyan dokumentumot kapott, amelyek arról szólnak, hogyan kell ezt a fajta nyomtatványt kitölteni – az elmélet megvolt, de gyakorlatban eddig még sosem töltött ki ilyet.

A felkészülést különösen komolyan vette, hiszen már a helyi forduló előtt egy hónappal elkezdett készülni. Napi 3–4 órát tanult munka után, és ehhez minden segítséget megkapott a Lenti Erdészet kollektívájától.

„A kollégáim rengeteget segítettek, elmagyaráztak egy csomó feladatot, ami korábban nem ment, vagy éppen nem találkoztam még az adott helyzettel. Kaptam jegyzeteket, leírásokat. A hivatásos vadászunk még a verseny előtti estén is kijött velem korongra löni.” Kristóf határozottan állítja, hogy a koronglövés – amellet, hogy az ember gyakorol – a stresszt is elég jól levezeti, és arra egy ilyen megmértetés előtt, mellet feltétlenül szükség is van. *„Kint az erdőn, amikor volt egy kis időm, méregettem a famagasságokat. A tükrös relaxkópot ehhez szintén az irodából kaptam kölcsön. Igazi csapatmunka volt a felkészülésem, és ezért nagyon hálás is vagyok mindenkinek!”*

A versenyzők az első nap végén megnézhatték a részeredményeket. „Amikor megláttam, hogy 250-ből 226 pontot értem el az írásbelin, nagyon megörültem annak, hogy egy díjам már biztosan van. Primusa József kollégám hívta fel a figyelmemet, hogy nézzem már meg az összesített listát, ne csak az írásbelivel foglalkozzak. Akkor láttam, hogy második helyen állok, mindössze nyolc ponttal lemaradva. Egészen addig az volt a célom, hogy az első tízben benne legyek. Ott valami átváltott bennem, és arra gondoltam, hogy szeretnék második vagy harmadik helyen végezni. Aztán később, egész éjszaka már azon kattogott az agyam, hogy de jó lenne megnyerni! A magammal szembeni elvárás így alakult át pár óra leforgása alatt” – mondta mosolyogva.

Az első nap után már tudta, jól áll. „A körlopösszeg mérést 100 pont fölöttinek gondoltam, a választékolásnál is éreztem, hogy jó lesz. Hátra volt még az erdősítés leírása az utolsó napon. Három feladat, amiről azt éreztem, hogyha ez jól sikerül, akár egy normális eredményt is elérhetek. Számolgattam a fejemben a pontokat, hogy ha a két jelölésben fele pontszámot érek el, még akkor is jó lehetek. Ez kicsit olyan, mint amikor az ember black jackezik. Amikor 16-nál vagy 17-nél jársz, és gondolkodol, hogy kellene-e még egy lapot húzni – de ha húzol, akkor lehet, hogy besokallsz! Ez teljesen ugyanilyen itt is. Kivettem 13 fa körül mindkettő jelölésben, és lehet, hogy ha esetleg hárommal többet kiveszek, akkor benullázok, és akkor nincsen 80 pontom, egészen pontosan nulla pontot kaptam volna. Ezért kell ezt alaposan átgondolni, és egyfajta biztonsági játékot játszani, nehogy elússzon az egész. Szokták mondani, hogy jobb a sűrű fillér,

mint a ritka forint. Itt teljes mértékben így voltam én is: inkább legyen kevesebb pontom, de ne nulla. Főleg a készletgondozó jelölésben, hiszen tulajdonképpen nekem ez volt az első ilyen jelölésem életemben, szóval a 80 pont a 150-ből teljesen megfelelt számomra.”

A tanulás, gyakorlás ebben az időszakban a családtól és a barátoktól is elvette az időt, Kristóf szerint azonban ez most különösen megérte. Szülei, testvérei és felesége, Martina is szerfelett büszkéek rá. „Sok lemondással járt, valóban nehéz volt nemet mondani, amikor a barátok hívtak, hogy ide menjünk vagy oda menjünk. A feleségem szerencsére partner volt abban, hogy a tanulásra koncentráljak. Van bennem egyébként egyfajta maximalizmus is: ha tudom, hogy versenyre megyek, igyekszem a lehető legjobbat kihozni magamból, tisztességgel felkészülni.”

Kristóf kilenc éve dolgozik a Zalaerdőnél, július 1-jétől kerületvezető erdészként, korábban pedig beosztott erdész munkakörben. Hetedikes korában döntött e szakma mellett, bár a családban senkinek nem volt előtte ez a hivatása.

„Keresztapám vadász volt, bérmakeresztapám természetvédő őrként dolgozik. Az egyik osztálytársam édesapja erdész Lovásziban, mind a mai napig. Nekem nagyon megtetszett a zöld ruhája, mindig abban hozta be lányát az iskolába. Két bátyám van, ők mindketten Lentiben tanultak, de én nagyon boldog voltam, amikor a szüleink engem elengedtek Sopronba. A technikum után a Lenti Erdészetnél kezdtem dolgozni, beosztott erdészként szinte minden kerületet megismerhettem. Németh József nyugdíjazása előtt már vele dolgoztam egy ideje, a jelöléseket már én végeztem ősztől fogva, megismertem a Feketeárok kerületet, meg is szerettem, így nem az ismeretlenbe cseppentem bele. Most komoly termelés folyik a kerületben. Félni nem félek tőle, azt tudom, hogy még némi rutintalanságom van, de úgy gondolom, két-három termelés után bele lehet rázódni. Igyekszem itt is megtanulni, amit meg kell.”

Szabadidejében Kristóf szeret futni, edzeni, úszni. Az elmúlt időszakban kevesebb idő jutott rá, de ismét szeretné beépíteni az életébe. „A sport nekem nagyon fontos, mert ezzel lehet a mindennapi stresszt a legjobban levezetni.”

A versenyen elért eredményhez szívből gratulálunk!

Steyer Edina, Zalaerdő Zrt.

Fotó: **Takács Péter**, Bakonyerdő Zrt.